

De Tao van Bewuste Bekwaamheid

In de oude wereld vroeg een leerling aan de meester:

"Meester, wanneer weet je dat je ergens goed in bent?"

De meester glimlachte.

"Dat hangt ervan af wat je bedoelt."

"Wanneer ben je bekwaam?"

vroeg de leerling.

De meester stond op.

"Kom mee."

Ze liepen naar een klein dorp aan de rand van een rivier.

Daar zat een oude pottenbakker achter zijn draaischijf.

Zijn handen bewogen rustig.

Zonder haast.

Zonder aarzeling.

De klei leek vanzelf te weten wat zij moest worden.

"Wat zie je?"

vroeg de meester.

"Een vakman."

antwoordde de leerling.

"Waarom?"

"Omdat hij weet wat hij doet."

De meester knikte.

Ze bleven een tijdje kijken.

De pottenbakker werkte aandachtig.

Af en toe stopte hij.

Keek.

Voelde.

Corrigeerde.

En werkte verder.

"Denkt hij nog na over iedere beweging?"

vroeg de meester.

"Waarschijnlijk niet."

antwoordde de leerling.

"Dat klopt."

zei de meester.

"Maar ooit deed hij dat wel."

Ze gingen zitten.

"Toen hij begon, wist hij niet dat hij onbekwaam was."

zei de meester.

"Dat was onbewuste onbekwaamheid."

De leerling glimlachte.

Dat kende hij inmiddels.

"Later ontdekte hij hoeveel hij niet wist."

"Bewuste onbekwaamheid."

zei de leerling.

De meester knikte tevreden.

"Daarna leerde hij."

"Maakte fouten."

"Corrigeerde zichzelf."

"Probeerde opnieuw."

De wind streek over het water.

"Op een dag werd hij bekwaam."

"En toen?"

vroeg de leerling.

"Toen begon de echte reis."

antwoordde de meester.

De leerling keek verbaasd.

"Hoezo?"

De meester wees naar de pottenbakker.

"Zie je hoe aandachtig hij werkt?"

"Ja."

"Dat is bewuste bekwaamheid."

De leerling fronste.

"Wat betekent dat precies?"

De meester pakte een stuk klei.

"Bewuste bekwaamheid betekent dat je iets kunt."

"Maar dat je ook weet dat je het kunt."

Hij hield de klei omhoog.

"Je begrijpt het proces."

"Je kent de valkuilen."

"Je herkent fouten."

"Je beheerst het vak."

De leerling dacht aan zijn eigen werk.

Aan systemen.

Aan code.

Aan architecturen.

Aan patronen die hij inmiddels onmiddellijk zag.

Dingen waar hij vroeger dagen voor nodig had.

Ze liepen verder.

Onderweg kwamen zij een jonge muzikant tegen.

De muzikant speelde foutloos.

Maar zijn gezicht stond gespannen.

Even verderop zat een oude meester.

Zijn muziek was eenvoudig.

Warm.

Levend.

"Wie is beter?"

vroeg de meester.

De leerling luisterde aandachtig.

"De oude meester."

"Waarom?"

"Omdat hij niet alleen speelt."

zei de leerling.

"Hij begrijpt wat hij speelt."

De meester glimlachte.

"Bewuste bekwaamheid is meer dan techniek."

Ze bereikten een brug.

Onder hen stroomde de rivier.

"Veel mensen denken dat leren eindigt wanneer zij bekwaam worden."

zei de meester.

"Doet het dat niet?"

De meester schudde zijn hoofd.

"Bekwaamheid is geen eindpunt."

"Het is verantwoordelijkheid."

De leerling keek op.

"Verantwoordelijkheid?"

"Ja."

antwoordde de meester.

"Want vanaf dat moment weet je beter."

"Je ziet meer."

"Je begrijpt meer."

"En daarom wordt jouw invloed groter."

De leerling werd stil.

Dat herkende hij.

Een beginner kan per ongeluk fouten maken.

Een expert kan systemen bouwen die duizenden mensen raken.

De meester keek naar de rivier.

"Bekwaamheid zonder nederigheid wordt arrogantie."

Hij wees naar het water.

"Maar bekwaamheid met bewustzijn wordt vakmanschap."

De zon begon onder te gaan.

"Onthoud dit."

zei de meester.

_____

"De onbewust onbekwame denkt dat hij alles weet."

"De bewust onbekwame ontdekt hoeveel hij nog moet leren."

"De bewust bekwame beheerst zijn vak."

_____

De leerling glimlachte.

_____

"En daarna?"

_____

De meester keek naar de horizon.

Zijn ogen twinkelden.

_____

"Daarna ontdek je dat er nóg een stap bestaat."

_____

De leerling wilde vragen welke.

Maar de meester liep al verder.

_____

En terwijl de avond viel, begreep de leerling:

dat bekwaamheid niet betekent dat de reis voorbij is.

Het betekent dat je eindelijk begrijpt hoe groot het landschap werkelijk is.

De bewust bekwame mens zegt:

"Ik kan dit."

Maar hij voegt eraan toe:

"Omdat ik het geleerd heb."

Daarom blijft hij oefenen.

Daarom blijft hij opletten.

Daarom blijft hij leren.

Want ware bekwaamheid
vraagt niet om bewondering.

Zij vraagt om aandacht.

Zoals een vakman zijn gereedschap onderhoudt,
zo onderhoudt de wijze zijn vaardigheden.

Want kennis veroudert.

Inzicht verdiept.

En meesterschap begint
waar arrogantie eindigt. 🕊️🌿

Haribol 🙏🌿

En nu zie je het hele leerp pad ontstaan:

1. **Onbewuste onbekwaamheid** – je weet niet dat je iets niet weet.
2. **Bewuste onbekwaamheid** – je ontdekt hoeveel je niet weet.
3. **Bewuste bekwaamheid** – je kunt het, en weet dat je het kunt.
4. ...en dan wacht er nog een vierde Tao op ons: **De Tao van Onbewuste Bekwaamheid.** 😊🕐✨